

BARNEOMBUDET

Barne- og likestillingsdepartementet (BLD)
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

Vår ref:
17/00099-18

Saksbehandler:
Tone Viljugrein

Dato:
20. november 2017

Bekymring for akuttberedskapen for barn - Alarmtelefonen

Barneombudet henvender seg med dette til Barne- og likestillingsdepartementet fordi vi er bekymret for den akutte døgnberedskapen for barn i Norge. Vi er blant annet urolige for den utviklingen Alarmtelefonen ser ut til å ta. Vi har vært i kontakt med Alarmtelefonen, blant annet for å bli nærmere orientert om hvordan denne drives, og vi har opplevd akutte situasjoner hvor vi har hatt bekymringer knyttet til bestemte barn. På bakgrunn av dette opplever vi ikke at Alarmtelefonen, slik den er organisert og med de ressursene den har til rådighet, er en reell beredskapstelefon for barn som er i nød.

Barneombudets erfaring med Alarmtelefonen:

- Vi har forsøkt å ringe Alarmtelefonen uten at samtalen blir besvart, eller rutet til en lokal barnevernvakt. Det betyr at vi ikke har kommet gjennom. Som Barneombud kan vi likevel klare å vite hvor vi skal henvende oss for et barn som er i akutt nød. For et barn i krise vil det imidlertid være alvorlig å oppleve at de ikke når igjennom på et nødnummer. Noen vil miste motet hvis de opplever at ingen svarer når de endelig har tatt mot til seg for å ringe.
- Barn og andre, som ringer telefonen på dagtid, vil oppleve at de blir rutet til en telefonsvarer som forteller at de må ta kontakt med kommunen sin. For barn kan det være en ekstra bøyg å skulle ta enda en telefon, og det er heller ikke gitt at alle vet hvilken kommune de bor i. I tillegg kan det hende at barn ringer Alarmtelefonen *nettopp* fordi de ikke ønsker å ringe til barnevernet i den kommunen de bor. Kanskje bor de i en liten kommune og vet at den/de som jobber i barnevernet er en kjent person de ikke har lyst til å snakke med. Kanskje er de allerede i kontakt med det lokale barnevernet, men opplever likevel at de er i krise og trenger hjelp.
- En Alarmtelefonen bør kunne agere og hjelpe et barn direkte. Vi har inntrykk av at Alarmtelefonen i stor grad forsøker å oppmuntre barnet til å ta kontakt med det lokale barnevern i deres kontortid. Vi mener en Alarmtelefonen bør ha lav terskel til å gripe inn på vegne av barn.
- Et barn vi har vært i kontakt med, ringte Alarmtelefonen på grunn av bekymring for en venninne på rømmen, hvor barnevernet allerede var inne i bildet. Hun ble oppfordret til å ta kontakt med Barneombudet.
- I en annen konkret sak, ringte vi Alarmtelefonen etter at barneverntjenesten var stengt en fredag ettermiddag, på grunn av alvorlig og akutt bekymring for et barn. Vi ble da rutet til barnevernvakta i Oslo. Vi fikk først beskjed om at de ikke kunne hjelpe andre steder i landet, men at vi kunne ta kontakt med barnevernvakten i den aktuelle kommunen. Vi hadde allerede undersøkt at de ikke hadde en barnevernvakt i denne

Postadresse:
Postboks 8889
Youngstorget
0028 OSLO

Besøksadresse:
Karl Johans gt. 7
0154 OSLO

E-post:
post@barneombudet.no
Tlf: 22 99 39 50
Org.nr: 971 527 765

www.barneombudet.no

kommunen. Personen vi snakket med, visste ikke hvor kommunen lå, og vi måtte selv forklare dette. Vi fikk da beskjed om at de mulighetene vi hadde, var enten å ringe barneverntjenesten på mandag, eller å kontakte politiet hvis det var fare for liv og helse. Vi fikk også opplyst at de kunne hjelpe barnet hvis barnet kom til Oslo. På grunn av lang reisevei ville ikke dette være aktuelt for barnet.

For et barn i krise vil det være alvorlig å oppleve at de ikke får mer hjelp enn dette når de ringer et nødnummer.

- Nettsiden til Barnevernvakten inneholder ikke oppdatert informasjon om de kommunale barneverntjenestene: vi har funnet feil åpningstider for en kommune, og lenken til hjemmesiden går til kommunens forside og ikke til kommunens side om barnevern. Dette gjør det vanskelig for barn å finne fram til den informasjonen de har behov for.
- Barnevernvakten.no sin informasjon om de kommunale barneverntjenestene presenterer Alarmtelefonen som kommunens barnevernvakt når en kommune ikke har en barnevernvakttjeneste selv. I tillegg står følgende informasjon på kommunens nettside: «*Barnevernvakten er barnevernets akuttberedskap på kveldstid og i helger. Hovedoppgaven er å hjelpe barn og familier i krise som trenger hjelp raskt*». Dette er forvirrende og misvisende informasjon når kommunen faktisk ikke har en barnevernvakt, og Alarmtelefonen ikke kan agere eller hjelpe et barn direkte.
- Barn som ringer Alarmtelefonen forventer sannsynligvis å komme til nettopp Alarmtelefonen når de ringer. At de rutes til barnevernvakten i kommunen, hvis det eksisterer en slik, kan oppleves forvirrende. I tillegg kan det være nettopp ønsket om å ikke komme til en lokal barnevernvakt, som har vært utslagsgivende for at de har ringt det nasjonale nødnummeret.

En av anbefalingen i Barneombudets supplerende rapport til FNs barnekomité for 2017, er at Norge sikrer en evaluering av Alarmtelefonen for barn og unge. Videre står det at det bør være et mål at telefonen blir døgnåpen og tilpasse tjenesten ytterligere til barn og unges behov. Barn og unge må involveres i evalueringen¹.

Barn har rett til å bli beskyttet mot vold og overgrep. I følge artikkel 19 i barnekonvensjonen skal staten treffe alle nødvendige tiltak for å beskytte barn mot vold, overgrep og mishandling. Barneombudet mener Alarmtelefonen bør være et slikt nødvendig tiltak.

På bakgrunn av dette, ber Barneombudet om et møte med Barne- og likestillingsdepartementet. Vi ønsker å få tilbakemelding på hvordan departementet vil følge opp utfordringene knyttet til Alarmtelefonen, og styrke den akutte beredskapen for barn i Norge.

Seniorrådgiver Tone Viljugrein er kontaktperson i Barneombudet. Ta kontakt med henne på e-post tone@barneombudet.no eller telefon 22 99 39 50 for å avtale møtetidspunkt.

Vennlig hilsen

Camilla Kayed
fagsjef

Tone Viljugrein
seniorrådgiver

Brevet er godkjent elektronisk og har derfor ingen signatur.

Kopimottakerliste
Alarmtelefonen 116111

ⁱ Barneombudets supplerende rapport til FN: <http://bit.ly/2iTK1D1>